

Folketingets Miljøudvalg
Christiansborg
1240 København K

Ministeren
J.nr. 001-12828

Den 13. april 2015

Folketingets Miljøudvalg har i brev af 19. marts 2015 stillet følgende spørgsmål nr. 373 (alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Per Clausen (EL).

Spørgsmål nr. 373 (alm. del)

Ministeren bedes redegøre for miljø-, sundheds- og ressourceaspekterne ved 3D print samt oplyse i hvilket omfang, der bør indføres regulering af salg og brug af 3D print henholdsvis til professionelt og til privat brug.

Svar

3D printere har stor industriel anvendelse, og ny teknologi er ved at bane vejen for, at printerne bliver så billige og nemme at bruge, at også almindelige forbrugere forventes at anskaffe dem i stigende grad over de kommende år. Der findes en række forskellige teknologier (3D printertyper), som anvender forskellige typer af inputmaterialer. Dermed varierer de miljø- og sundhedsmæssige aspekter ved print og brug af 3D printede materialer også. Jeg har bedt Miljøstyrelsen om at undersøge, hvilke teknologier og inputmaterialer, der bruges i 3D printere til forbrugere, og på baggrund heraf vurdere, om der er behov for yderligere undersøgelser af risikoen.

Miljøstyrelsen oplyser endvidere, at der kan være perspektiver i 3D print i forhold til at forebygge affald. Eksempelvis vil man kunne levetidsforlænge nogle produkter ved at printe enkelte reservedele ud, ligesom man potentielt kan lave mindre produktioner af en vare med mindre spild. Afhængig af inputmaterialet til printerens, er det dog vigtigt at være opmærksom på, at der kan være problemer med farligt affald fra selve printerprocessen. Blandes farligt affald med andet genanvendeligt affald, kan det betyde, at genanvendelsesmulighederne hindres, eller at farlige stoffer recirkuleres.

I forhold til spørgsmålet om, hvorvidt der bør indføres regulering, kan jeg oplyse, at 3D print allerede er omfattet af en række regelsæt, som tager hensyn til både det professionelle og private brug. Efter produktsikkerhedsloven må kun sikre forbrugerprodukter bringes i omsætning. Det er derfor muligt med produktsikkerhedsloven i hånden, at gribe ind overfor fx 3D printere, som vurderes at udgøre en uacceptabel sundhedsrisiko for forbrugere. Herudover

stiller elektronikbekendtgørelsen¹ krav om, at visse farlige stoffer (bly, kviksølv, cadmium, hexavalent krom, PBB og PBDE) ikke må forekomme i 3D printere i et indhold over grænseværdien.

I forhold til det professionelle brug af 3D print har jeg via beskæftigelsesministeren indhentet bidrag fra Arbejdstilsynet, som oplyser følgende:

”Efter arbejdsmiljøreglerne er det arbejdsgiverens pligt at sørge for, at unødige påvirkning fra stoffer og materialer undgås. Er der risiko for påvirkning fra farlige stoffer eller materialer, er det arbejdsgiverens pligt at træffe de nødvendige beskyttelsesforanstaltninger til at sikre de ansattes sikkerhed og sundhed.

3D printere er maskiner, der former emner i tre dimensioner ved at smelte, forme og hærde plast. Erfaringsmæssigt ved man, at der ved plastbearbejdningsprocesser er risiko for, at der kan udvikles en sundhedsskadelig forurening.

Hvis der i forbindelse med brugen af en 3D printer udvikles sundhedsskadelige luftarter, støv eller lignende, eller hvis printeren giver anledning til anden generende luftforurening, skal der på faste arbejdssteder etableres mekanisk udsugning, hvis den udviklede forurening ikke på anden måde kan hindres. Alternativt skal brugen af 3D printeren foregå i et særligt rum, kabine eller lignende, hvor der ikke udføres andet arbejde, og som er udstyret med tilstrækkelig mekanisk ventilation.”

Kirsten Brosbøl

/

Michel Schilling

¹ Bekendtgørelse nr. 1041 af 30. oktober 2012 om begrænsning af import og salg samt fremstilling til eksport inden for EU af elektrisk og elektronisk udstyr, der indeholder visse farlige stoffer.